

LAUREÁTI EVROPSKÉ CENY TREBBIA ZA TVŮRČÍ ČINNOST (V LETECH 2000 AŽ 2014)

AMINOV, AMRI (*1966, Tádžikistán / Francie)

Umělecké ambice a touhy zavedly francouzského sochaře tádžického původu Amri Aminova na začátku 90. let do hlavního města umění Paříže, kde tvoří dodnes. Absolvoval Akademii výtvarného umění v Sankt Petěrburku. Sochařské práci se intenzivně věnuje již dvě desetiletí a jeho díla jsou vystavena v Muzeu akademie výtvarných umění v Sankt Petěrburku, v izraelském Národním muzeu v Tel Avivu a jsou zastoupena v řadě soukromých sbírek v USA, Evropě i Asii. Spolupracuje s významnými světovými organizacemi. Např. pro UNESCO vytvořil cenu Města za mír. Je tvůrcem sošky Trebbia. V současné době dokončuje monumentální sochu pro pařížskou čtvrť Saint Germain en Laye, kde se svojí rodinou bydlí a tvoří. V roce 2001 mu byla za tvůrčí činnost udělena cena Masarykovy akademie umění a je také laureátem Evropské medaile Franze Kafky.

ANDERLE, JIŘÍ (*1936, Česká republika)

Roku 1961 vystudoval AVU (malbu u Antonína Pelce a grafiku u Vladimíra Silovského). Styl jeho kresby grafiky se vyraňoval v době profesionálního působení v Černém divadle, se kterým sjezdil skoro celý svět jako technik i herec. Známy, zejména v zahraničí, začal být v polovině 60. let. V letech 1969 – 73 působil na VŠUP jako asistent Zdeňka Sklenáře a Jiřího Trnky. Počet Anderleho samostatných výstav v celém světě se blíží stovce, tam také získal okolo čtyřiceti cen. Je zastoupen například v newyorském Metropolitan muzeu i v pařížském centru Pompidou. Jako všestranný múzický člověk je kupříkladu také bubeníkem kapely Grafičanka a autorem, hercem i hudebním redaktorem oblíbeného rozhlasového pořadu Lásko za lásku. V roce 2006 byl vyznamenán Medailí Za zásluhy III. stupně.

BALLEK, LADISLAV (*1941, Slovensko)

V letech 2001 – 2008 byl velvyslancem Slovenské republiky v České republice. V minulosti pracoval jako poslanec Národní rady Slovenské republiky, přednášel na Pedagogické fakultě Univerzity Komenského v Nitre a na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě. Napsal devět románů, které byly přeloženy do desítek světových jazyků a dvě publicistické knihy. Je členem Klubu nezávislých spisovatelů a PEN klubu v Bratislavě. Ladislav Ballek je nositelem státního vyznamenání Slovenské republiky Príbinova kříže 2. třídy. V roce 2002 byl oceněn cenou Evropské unie umění jako „významný prozaik a kulturní publicista“. Univerzita Matěje Bela mu udělila čestnou vědeckou hodnost Doctor honoris causa. Je laureátem ceny Matěje Hrebendy za výrazný přínos k pěstování vzájemnosti mezi Čechy a Slováky. V roce 1998 kandidoval na úřad prezidenta Slovenské republiky.

BÁN, JÁNOS (*1955, Maďarsko)

Vystudoval Vysokou školu dramatických umění v Budapešti u uznávaného režiséra, profesora Istvána Horvaiho. V letech 1975 až 1983 působil v několika oblastních divadlech, dále pak v Národním divadle v Pécsi, v divadle Kísfaludi v Győri a Szígligeti Színház v Szolnoku. Od roku 1983 je stálým členem divadla Katona József Színház v Budapešti. Je to všestranný herec, který dokáže ztvárnit charakterní, komické i tragikomické postavy. Jako filmový herec debutoval v roce 1979 v roli osamělého mladíka, který si hledá místo ve společnosti v psychologickém dramatu „Každou středu“ (Minden szerdán). V roce 1985 jej proslavila postava Otika ve slavném filmu Jiřího Menzela „Vesničko má středisková“, který získal nominaci na Oscara. Od té doby je vyhledávaným filmovým i divadelním hercem. V roce 1987 získal cenu Jászai Mari a je také nositelem titulu zasloužilý umělec. Vědeckou hodnost Doctor honoris causa. Je laureátem ceny Matěje Hrebendy za výrazný přínos k pěstování vzájemnosti mezi Čechy a Slováky. V roce 1998 kandidoval na úřad prezidenta Slovenské republiky.

BĚLOHLÁVEK, JIŘÍ (*1946, Česká republika)

Dirigent Jiří Bělohlávek umělecky spolupracoval se všemi našimi významnými orchestry. Již v jednatřiceti letech se stal šéfem Symfonického orchestru hlavního města Prahy FOK. Od roku 1981 byl dirigentem a později hudebním ředitelem České filharmonie. V roce 1994 založil Pražskou komorní filharmonii, kterou vedl jako umělecký ředitel až do roku 2006. V letech 1995–2000 byl hlavním hostujícím dirigentem BBC Symphony Orchestra v Londýně a dnes zde působí jako šéfdirigent. Pohostinsky řídil orchestry po celém světě. Vystupoval i v nejprestižnějších operních domech světa. Získal ceny Supraphonu, Diapason d'Or a nominaci Grammy. V roce 2001 obdržel od prezidenta Václava Havla medaili 1. stupně za zásluhy. Od roku 1995 je profesorem dirigování na pražské AMU a v současné době též prezidentem Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro.

ČIŽMÁRIK, RUDOLF (1949–2008, Slovensko)

Slovenský básník se narodil v rodině pekaře (1949, Šoporňa), ale celý život byla jeho chlebem literatura a umění. Vystudoval estetickou výchovu a slovenský jazyk na Filozofické fakultě UK v Bratislavě, pracoval v Československém rozhlasu, deníku Pravda a Tiskové agentuře SR. Debutoval roku 1971 sbírkou Kamenné úzasy a napsal 16 knih poezie a prózy, např. dvojjazyčnou sbírku Hořící růže – Die brennende Rose. Byl kurátorem mnohých výtvarných výstav doma i v zahraničí. Věnoval se také překladu, publicistice a esejistice o literatuře a výtvarném umění, např. 13 plastik T. Bartfaya, Dvojaký život. Jeho verše vyšly téměř v deseti jazycích. Zúčastnil se několika evropských festivalů poezie.

DESCHARNES, ROBERT (*1926, Francie)

Robert Descharnes se narodil v roce 1926 ve francouzském Nevers. Je fotografem, tvůrcem avantgardních filmů a hlavním životopiscem slavného katalánského malíře Salvadora Dalího. V roce 1950 se seznámil s Galou a Salvadorem Dalím na parníku cestou do Spojených států a začíná jejich úzká spolupráce. Realizují například film Úžasná dobrodružství krajčírky a nosorožce, zasvěcený dalíniovské teorii o logaritmické spirále. Následuje spolupráce na publikacích a filmových projektech o samotném Dalím. Když v 80. letech zahřála umělecký trh lavina padělků Dalího děl, pověřil Dalí Roberta Descharna řízením společnosti Demart, která vyčistila trh od falz a dodnes dohlíží na pravost jeho díla. Je autorem monumentální biografie Dalí, člověk, dílo.

DVOŘÁK, FRANTIŠEK (*1920, Česká republika)

František Dvořák se narodil roku 1920 v Července u Olomouce. V letech 1945–1949 vystudoval obor dějin umění a estetiky na Filozofické fakultě v Praze, kde byl žákem Antonína Matějčka, Josefa Cibulky a Jana Mukařovského. Vzápětí působil ve funkci asistenta prof. V. V. Štecha po osm let na Akademii výtvarných umění a souběžně přednášel dějiny umění na FAMU v Praze. V roce 1958 byl z politických důvodů z této činnosti vyřazen a teprve po dvou letech byl zaměstnán jako odborný pracovník v Národní galerii. Odtud se roku 1963 mohl opět vrátit k pedagogické práci na Střední umělecko-průmyslové škole v Praze a potom roku 1969 vyhrál konkurs na místo docenta Univerzity Palackého v Olomouci, kde působil do roku 1985. V roce 1991 mu byla udělena profesura na Karlově univerzitě v Praze, kde působí na katedře teorie kultury filozofické fakulty dodnes. Je autorem 35 knih o výtvarném umění, např. monografie o kresbách H. Holbeina dvakrát v nakl. Cercle d'Art v Paříži a monografie o H. Matissovi ve Vorum Verlag ve Vídni a zároveň v Japonsku.

FEDOSEJEV, VLADIMIR IVANoviČ (*1932, Ruská federace)

Umělecký vedoucí a šéfdirigent státního akademického Velkého symfonického orchestru P. I. Čajkovského. V této funkci působí od roku 1974 a pod jeho vedením se Velký symfonický orchestr P. I. Čajkovského proslavil i v mezinárodním měřítku, získal pověst jednoho z předních světových orchestrů a právem je považován za symbol vysoké hudební kultury. V zahraničí Vladimir Fedosejev spolupracuje s předními orchestry, s nimiž trvale dosahuje vysoké interpretační úrovně. Deset let byl šéfdirigentem Vídeňského symfonického orchestru a v dlouhodobé spolupráci s ním dosud pokračuje. Je rovněž prvním hostujícím dirigentem Tokijské filharmonie a už více než deset let i hostujícím dirigentem Opery Curych.

JANE McADAM FREUD (*1958, Velká Británie), (pravnučka Sigmunda Freuda)

Je význačná anglická sochařka a výtvarnice. Věnuje se grafice, kresbě, digitálním médiím, ale hlavně sochařství a uměleckým instalacím. Studovala na Wimbledon College of Art, Central School of Art and Design a Royal College of Art v Londýně. Doposud měla více než 20 samostatných výstav po celém světě. Vystavovala i v České republice. V tvorbě se dle svých slov pohybuje „na hraně, na které se setkává umění a psychoanalýza“. Její díla jsou zastoupena ve sbírkách nejvýznamnějších muzeí a galerií světa, jako například Britské muzeum, Národní galerie v Londýně, Carnegieho muzeum v Pittsburghu a další. Na sympóziu prostorových forem v Ostravě v roce 2008 pronesla tuto větu: „Umění je kultura a jsou to právě mladí umělci, kteří budou brzy odpovědní za psychologickou, duchovní i etickou budoucnost této země.“

HORIKI, ERIKO (*1962, Japonsko)

Světově známá umělkyně, řemeslnice a inovátorka, jež vytváří svá díla s využitím papíru Washi. Její interiérové doplňky i celé stěnové systémy a další architektonické prvky jsou inspirovány staletými formovanými japonským uměním jemné hry světla a stínu prostřednictvím papíru Washi. Je asi nejvýznamnější pokračovatelkou kulturní tradice, jejímž nejvýraznějším nositelem je japonský „papírový dům“ (paper house). Věhlas této všestranné umělkyně dávno překročil hranice Japonska a jedním z hlavních úspěchů její tvorby je přenesení tvůrčích postupů a materiálů, s kterými pracuje, do západní architektury. Má za sebou desítky monumentálních architektonických realizací po celém světě a na svém kontě řadu ocenění. Mimo jiné získala v roce 2001 hlavní cenu „Japonské asociace umělců a architektů“ a o dva roky později byla vyhlášena japonskou „ženou roku 2003“.

HUSZÁR, TIBOR (*1952, Slovensko)

Významný slovenský fotograf. Absolvoval katedru fotografie na pražské FAMU pod vedením profesora Jána Šmoka. Již před studiem i v jeho průběhu fotografoval pro různé časopisy a média. Dokumentoval rovněž divadelní život. V roce 1983 vyhrál Světové triennale divadelní fotografie v Novém Sadu (Srbsko). Začátkem devadesátých let odešel do New Yorku, kde pracoval jako nezávislý fotograf a působil jako pedagog na Columbia University a na New York University. V roce 1993 vydal publikaci Cigáni. Následovaly Portréty (1995), Koloman Sokol (1998), Portréty (2000) a řada dalších. V současnosti žije a působí na Slovensku. Vede fotografický ateliér studentů Fakulty masmediální komunikace na Univerzitě Cyrila a Metoděje v Trnavě.

CHOCHOLA, VÁCLAV (1923 – 2005, Česká republika)

Narodil se 30. ledna 1923 v pražské Libni. V roce 1941 opouští studia na reálce a vstupuje do fotografického učení fotoateliéru O. Erbana v Praze na Letné a současně navštěvuje fotografickou třídu Grafické školy v Praze na Smíchově. Mnoho snímků Chochola vytváří použitím netradičních technik (fotogramy, montáže, roláže). Fotografie publikuje v denním tisku a vedle sportu se zabývá především fotografováním divadla a kulturního dění. Neocenitelné jsou jeho dokumentární snímky z Pražského povstání v květnu 1945. Portrétoval významné české i zahraniční umělecké osobnosti. Proslavil ho portrét Salvadora Daliho. Dne 22. 1. 1970 byl zatčen po fotografování hrobu Jana Palacha a odsouzen na 5 let podmíněně. Přichází fotografická krize (i z důvodu odcizení kompletního fotografického vybavení). Poté se věnuje především třídění a kompletaci svého archivu. Od roku 2003 se uskutečnilo velké množství retrospektivních výstav. 27. 8. 2005 umírá po krátké závažné nemoci v Motolské nemocnici v Praze.

CHUDÍK, LADISLAV (*1924, Slovensko)

Do paměti diváků se nesmazatelně zapsal jako primář Sova ze slavného televizního seriálu Nemocnice na kraji města. Legendární herec Ladislav Chudík se narodil roku 1924 v Hronci na středním Slovensku. Začínal jako ochotník. Po studiích slovenské a ruské literatury na filozofické fakultě v Bratislavě zakotvil v roce 1944 jako elév ve Slovenském národním divadle. Současně studoval herectví na Státní konzervatoři. V průběhu následujících sedmi desetiletí vytvořil nespočet divadelních, televizních a filmových postav, kterým dodal noblesu a vnitřní bohatství uhrančivým hereckým projevem. Získal mnoho ocenění a v roce 1999 se stal prvním držitelem Ceny Jozefa Krónera za celoživotní dílo.

KABO, OLGA (*1968, Ruská federace)

Ruská herečka, zasloužila umělkyně Ruské federace, vystudovala v roce 1989 hereckou katedru na Ruské státní kinematografické univerzitě S. A. Gerasimova v ateliéru Sergeje Bondarčuka. Již v tom samém roce jí proslavila role v komedii Lysistrata, díky níž se stala symbolem své doby. Mezinárodně známou se stala až rolími v The Ice Runner a Burial of the Rats. Od roku 2002 je hvězdou moskevského divadla Mossovjeta, kde ztvárnila Roxanu v Cyranovi z Bergeracu či Felicianu v Učitelce tance a další výrazné role. V roce 2010 hrála v historickém dramatu Jerzyho Hoffmana Varšavská bitva, rok 1920. V současné době pracuje na filmu „Ulanskaya ballada“, jenž je realizován jako velkolepá pocta ke 200. výročí vítězství u Borodina. Jejím současným uměleckým počinem je představení Vzpomínka na slunce, kterým vzdává hold tvorbě Anny Achmatové. Olga Kabo je i dnes symbolem krásy, ženskosti a hereckého umění nejen pro obyvatele Ruska, ale i pro lidi ostatních postsovětských zemí, což je výmluvnou připomínkou toho, že umění a kráska žijí a existují všude bez ohledu na státní hranice.

KLIVAR, MIROSLAV (*1932, Česká republika)

Miroslav Klivar se narodil v roce 1932 v Košicích. Je teoretikem a historikem umění, výtvarníkem a spisovatelem. Absolvoval Filosoficko-historickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze v roce 1955. V letech 1955 – 1960 byl asistentem Akademie výtvarných umění v Praze, 1960 – 1969 odborným asistentem Akademie muzických umění v Praze, v letech 1969 – 1990 byl vědeckým pracovníkem Institutu průmyslového designu v Praze. Externě vyučoval na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě a na Západočeské univerzitě v Plzni. Od roku 1960 vystavuje svá díla doma i v zahraničí. Od roku 1999 je profesorem World Information Distributed University de Bruxelles a od roku 2005 je akademikem Accademia internazionale Il Convivio v Itálii. V letech 1990 – 2003 byl prezidentem Masarykovy akademie umění v Praze. Dále je např. v čele Evropského kruhu Franze Kafky, od roku 1995 je prezidentem Evropské unie umění a od roku 1998 je členem Mezinárodního rytířského řádu sv. Konstantina Velikého. Byl vyznamenán mnoha medailemi a oceněními. Publikoval nespočet děl odborné literatury v umění a estetice a v roce 1999 se stal prvním držitelem Ceny Jozefa Krónera za celoživotní dílo.

LASICA, MILAN (*1940, Slovensko)

Legendární slovenský humorista, filmový a divadelní herec, dramatik, textař a režisér vystupoval dramaturgií divadla malých forem na VŠMU v Bratislavě. Již během studií vystupoval s vlastními autorskými dialogy v bratislavském kabaretním studiu Tatra revue. Od poloviny 60. let pracoval jako dramaturg Československé televize a byl členem Divadla Korzo. Začínal psaním scének pro sebe a svého celoživotního hereckého partnera Júlia Satinského, ve kterých porušoval všechna pravidla realistického divadla, přičemž inspiraci čerpal od českých komiků Voskovce a Wericha nebo Miroslava Horníčka. Jeho komika je založena na rozebírání banálních životních situací a jejich posunu až do absurdna. Od roku 1982 byl uměleckým šéfem „Štúdia S“. Je činný i jako prozaik a napsal asi dvě desítky knižních publikací. Vytvořil bezpočet divadelních a filmových postav např. ve filmech Utekajme už ide, Tři veteráni či Saturnin. V současnosti se věnuje psaní písňových textů a nazpíval dvě alba starých evergreenů. V roce 2003 jej prezident České republiky Václav Havel odměnil státním vyznamenáním Medaile za zásluhy.

ANNIE LEIBOVITZ (*1949, USA)

Je významná americká fotografka, která přešla od novinářské tvorby k portrétní fotografii. Na střední škole se věnovala různým druhům umění. Později na San Francisco Art Institute studovala malířství. O fotografii se začala zajímat během návštěvy Japonska, kam odjela za příbuznými. Prvního úspěchu dosáhla v roce 1970, když za 25 dolarů prodala časopisu Rolling Stone jednu svoji fotografii. Následovala dlouholetá práce pro tento slavný časopis, kde se postupně vypracovala na post hlavní fotografky. Nejslavnější fotografií Annie Leibovitz je portrét nahého Johna Lennona, který se tiskne k oblečené Yoko Ono. Po celém světě se proslavila inscenovanými portréty prominentů a celebrit z politiky, vědy a kultury. Před jejím objektivem stáli například Brad Pitt, George Clooney, Bill Clinton, královna Alžběta nebo rodina prezidenta Baraka Obamy.

LIBESKIND, DANIEL (*1946, USA)

Daniel Libeskind se narodil v židovské rodině v polské Lodži. V dětství přesídlil do Izraele a nakonec se usadil v USA. V mládí se věnoval hudbě, ale později ztvárnil architektura. V roce 1989 vyhrál soutěž s projektem Židovského muzea v Berlíně. Od té doby přicházejí prestižní zakázky z celého světa. V současnosti mimo jiné pracuje i na obnově Světového obchodního centra v New Yorku coby vítěz nejsledovanější architektonické soutěže posledních let. Je autorem projektu s pracovním názvem Palác umění Dalineum, který Galerie MIRO zamýšlí postavit v Praze. O architektuře Daniel Libeskind říká: „Architekti musí být rychlí a optimisté... Budují lepší svět a krásnější místa. Musejí přiložit ucho k zemi a naslouchat jí.“

LÜPERTZ, MARKUS (*1941, Německo)

Markus Lüpertz je jedním z nejuznávanějších německých malířů současnosti. Jako své rodiště všude uvádí Liberec. Po studiích na Werkkunstschule v Krefeldu a na státní akademii v Düsseldorfu přesídlil v roce 1962 do Berlína. Malířovy expresivní figurativní obrazy, které stály v příkrém protikladu k tehdejší abstraktivistickým tendencím, si postupně získávaly velké uznání. V roce 1983 získal profesuru na Letní akademii v Salcburku a na podzim 1987 se stal rektorem Státní umělecké akademie v Düsseldorfu. Tuto funkci zastává dodnes.

MILER, ZDENĚK (1921 – 2011, Česká republika)

Zdeněk Miler se narodil v roce 1921 v Kladně. Svou profesní dráhu odstartoval ve válečných letech ve zlínských filmových ateliérech. V roce 1945 se vrátil do Prahy a nastoupil k Jiřímu Trnkovi do Ateliéru filmových triků. Když Jiří Trnka vypsál soutěž na nové logo ateliéru, vyhrál ji právě Zdeněk Miler se svými kudrnatými kluky v námořnických tričkách a ateliér dostal název Bratři v triku. Již v roce 1947 zaznamenal se svým prvním samostatným filmem O milionářovi, který ukradl slunce, obrovský úspěch na festivalu v Benátkách. V roce 1956 natočil film „Jak krtek ke kalhotkám přišel“, a tak se rozběhl světově proslulý seriál o malém černém hrdinovi. Milerova bohatá výtvarná činnost zahrnuje i četné knižní ilustrace.

NÁLEPA, JOSEF (1936 – 2012, Česká republika)

Akademický sochař Josef Nálepa pracoval od roku 1962 v Praze převážně na veřejných zakázkách. Jeho mnohostrannost se projevovala jak ve výběru materiálů (bronz, kámen, dřevo), tak i v technice zpracování. Spektrum jeho tvorby zahrnuje sochy v nadživotní velikosti, reliéfy i drobnou plastiku, návrhy medailí, plaket a mincí stejně jako design. Významnou se stala od sedmdesátých let jeho tvorba portrétní. Slavný je portrét Salvadora Dalího, který sochař jako jednomu z mála na světě seděl modelem v roce 1974. V posledních letech vytvořil celou řadu podobizen známých českých herců a významných osobností. Další důležitou součástí jeho práce jsou kresby tuší, které i v maximální zkratce a jednoduchosti prozrazují plasticitu autorova vidění. Jako spolupracovník významných českých architektů se podílel také v řadě případů na organickém spojení monumentální plastiky s moderní architekturou.

OBRAZCOVÁ, JELENA (*1939, Ruská federace)

Světověznámá ruská mezzosopranistka Jelena Obrazcová se narodila v roce 1939 v Leningradě. Dětství prožila v období dlouhé blokády města za druhé světové války. Od roku 1954 studovala na hudební škole v Rostovu nad Donem a posléze byla přijata na leningradskou konzervatoř. Již v průběhu studií vyhrála několik pěveckých soutěží. V roce 1963 přišlo pozvání do operního souboru moskevského Velkého divadla. Na evropskou hudební scénu vystoupila úspěšným koncertem v Paříži. Následovala řada triumfálních vystoupení v milánské La Scale, v Metropolitní opeře v New Yorku a na dalších významných světových scénách. Dnes se věnuje hlavně pedagogické činnosti v Moskvě a v Petrohradě.

SAUDEK, JAN (*1935, Česká republika)

Český fotograf, věnující se zejména ateliérové fotografii s typickým a nezaměnitelným rukopisem – kolorovanou fotografií (od roku 1977). Část druhé světové války strávil s bratrem, výtvarníkem Karlem Sauděkem v osvětivském koncentračním táboře. V počátcích své tvorby se zabýval tematikou dětství a vztahu mezi dospělými a dětmi. Nejčastějším předmětem jeho fotografií je ženské tělo a vztah ženy a muže. Je dobře znám po celém světě a získal řadu ocenění, mimo jiné v roce 1990 získal francouzský umělecký Řád umění a literatury.

DE SIGALDI, EMMA (1911 – 2010, Monako)

Její avantgardní sochařské dílo jí přineslo všeobecné uznání v Evropě, Americe i Asii. Narodila se v německém Karlsruhe a brzy byl u ní objeven talent pro umění, zvláště pro hudbu a tanec. Svou uměleckou kariéru začala jako tanečnice. Navrhovala si kostýmy a vytvářela vlastní choreografii na moderní hudbu Bartóka, Rachmaninova a dalších. Po svatbě s monackým hrabětem de Sigaldi vložila veškerou tvořivou sílu do nové oblasti, která jí nadchla – sochařství. Pracuje s bronzem a mramorem a to opět svým velmi osobitým způsobem. Přechází od figurativního umění k velmi expresivní abstrakci. V sochařství, jak sama říká, je třeba mít smělé plány. Její sochy z bronzu a mramoru jsou umístěny uprostřed náměstí a parků téměř všude na světě. V roce 2005 věnovala městu Praha plastiku Modrá květina, která je umístěna na Slunečním náměstí v Praze 13.

JIŘÍ SRNEC (*1931, Česká republika)

Legendární český divadelník, scénograf, režisér a výtvarník. Je autorem divadelního principu, jež využívá pohyb černě oděných herců před černým pozadím, kteří se tímto stávají pro diváka „neviditelnými“. Tato inscenační metoda již více než pět desetiletí úspěšně reprezentuje českou divadelní kulturu po celém světě. Hned první představení na divadelním festivalu v Edinburgu v roce 1962 bylo oceněno nadšenými ovacemi ve zcela vyprodané festivalové aréně. V průběhu své existence realizovalo černé divadlo Jiřího Srnce 300 zahraničních turné. Jeho představení vidělo více než 5 milionů diváků v 68 zemích světa. Mezi nejslavnější inscenace patří Puhovaný sen, Legendy magické Prahy, Alice v říši zázraků, Labyrint nebo Bílý Pierot v černém. Tento velikán českého divadla byl v roce 2011 oceněn prezidentem České republiky Václavem Klausem státním vyznamenáním – Medailí Za zásluhy.

TABAKOV, OLEG (*1935, Ruská federace)

Jako osmiletý syn vojenské lékařky strávil část dětství v polním lazaretu, kde bavil raněné vojáky humornými verši a písničkami. Ve čtrnácti letech hrál divadlo v Paláci pionýrů v Moskvě. V letech 1953–57 studoval herectví u Vasilije Toporkova v divadelním Studiu Vladimira Němiroviče-Dančenka při MCHATu. V roce 1957 se stal jedním ze zakladatelů moskevského divadla Sovremennik. Roku 1968 hostoval v roli Chlestakova na jevišti pražského Činoherního klubu v Gogolově „Revizorovi“. Z jeho filmových rolí je jednou z nejnáměšších hrabě Nikolaj Rostov v historické epopeji Sergeje Bondarčuka podle románu Lva Nikolajeviče Tolstého „Vojna a mír“. Patrně vrcholný výkon podal v roli zlenivělého intelektuála, který tráví život v ústraní filozofickými úvahami, ve filmu Nikity Michalkova podle slavného románu I. A. Gončarova „Oblomov“. Za divadelní dílo byl v roce 1967 vyznamenán Státní cenou Ruské federace.

THOMASCHKE, THOMAS (*1943, Německo)

Světově proslulý operní pěvec Thomas Thomaschke se narodil v roce 1943 v saské hudební rodině. Zpěv studoval na Vysoké hudební škole v Drážďanech a u slavného tenoristy Antona Dermoty. V roce 1982 byl nominován na prestižní americkou cenu „Grammy Award“. Jako pedagog působí již dlouhá léta na vysokých hudebních školách ve Winterthuru, Vídní, Lübecku a Drážďanech. Od roku 1992 je uměleckým ředitelem mezinárodního Festivalu Uprostřed Evropy, Bavorsko – Čechy – Sasko. Za své mimořádné umělecké výkony byl vyznamenán pěveckým titulem „Kammersänger“. V roce 2004 obdržel od německého spolkového prezidenta Horsta Köhlera nejvyšší státní vyznamenání – Spolkový kříž za zásluhy.

TSCHINAG, GALSAN (*1944, Mongolsko)

Světově proslulý mongolský spisovatel, básník a šaman Galsan Tschinag se narodil na Vánoce roku 1944 v pohoří Altaj v malé etnické skupině Tuvínů, která doposud nemá svůj vlastní psaný jazyk. Po studiu v Německu se vrátil do rodné země a stal se profesorem němčiny na Státní mongolské univerzitě. V 36 letech mu byla objevena vážná srdeční vada a to ho přivedlo k intenzivnějšímu využívání šamanských schopností. V současnosti žije v Ulanbátaru, přičemž tráví část roku na cestách po Evropě a hlavně v německy mluvících zemích představuje svoji literární tvorbu. Píše převážně v němčině, ale jeho knihy jsou přeloženy do mnoha světových jazyků.

VANO, ROBERT (*1948, Slovensko / USA / Česká republika)

Robert Vano se narodil v roce 1948 v Nových Zámcích na Slovensku. V roce 1967 emigroval do Spojených států, aby se vyhnul povinné vojně. V New Yorku prošel různými profesemi a osudnou se mu stala práce v kadeřnickém salónu. Od mytí vlasů se postupně dostal k práci kadeřníka a vizážisty a začal spolupracovat s nejnáměššími módními fotografy. Udělal i nejdůležitější krok své dobrodružné kariéry a v roce 1984 začal sám fotit. Zakrátko se zařadil vedle slavných fotografů a jeho práce se objevily ve všech nejdůležitějších světových módních časopisech. Proslavily jej především fotografie mužských aktů. Dnes má za sebou desítky úspěšných výstav po celém světě a řada vydaných monografií je reprezentativním průřezem jeho celoživotní tvorby.

VITULA, JIŘÍ (1925–2011, Česká republika)

Po maturitě na klasickém gymnáziu a absolutoriu studii filosofie, historie, hudebních dějin a etnografie na Masaryk vě univerzitě v Brně pokračoval odbornou specializací na vysokých školách v Dánsku, Itálii a Bulharsku. Žurnalistickou dráhu zahájil jako zpravodaj OSN při procesu s prezidentem Tisem v Bratislavě. Svou činnost pak trvale přenesl do kulturní sféry. Dvě rigorózní práce na kulturní témata obhájil na Karlově univerzitě v Praze. Poté rozvinul ve funkci vedoucího kulturní rubriky Lidové demokracie širokou mediální a iniciativní činnost, která nacházela ohlas v zahraničí. Týkala se zejména formování mezinárodních hudebně operních festivalů (Pražské jaro, Bratislavské hudobné slavnosti, Osterfestspiele Salzburg, Festival van Vlaanderen). Souběžně pracoval jako autor na mezinárodních koprodukcích dokumentárních filmů (Vyšehradský kodex, Johannes Kepler, Vltava, Mistr Týnského oltáře). S uměleckou skupinou SCARS realizoval audiovizuální projekty pro světové výstavy v Montrealu (1967 – Kinoautomat), Osace (1970) a Teheránu (1972 – Šahyád), za něž obdržel vysoká vyznamenání. Tuto působnost provázely kontakty s výjimečnými osobnostmi – Marlene Dietrich, Gina Lollobrigida, Pablo Picasso, iránský šáh Reza Pahláví aj. Spolupráci s fenomenálním dirigentem Herbertem von Karajanem věnoval jednu ze svých šesti historicko-populárních literárních prací.

WOOD, RONNIE (*1947, Velká Británie)

Ronnie Wood se narodil v roce 1947 v anglickém Middlesexu do umělecké rodiny. Před svou hudební kariérou s Rolling Stones absolvoval studium malby na Ealing College of Art v Londýně. Paralelně s vývojem hudební kariéry se věnuje malbě a kresbě. Jeho nejčastějšími motivy jsou hudebníci, portréty přátel a autoportréty. Je stejně přirozeně vidět ho s tužkou i s kytarou. V 80. letech v Americe vytvořil své první dřevoryty a sérii monotypií. V roce 1987 absolvoval několikaměsíční studijní pobyt v profesionálním tiskařském studiu. Od té doby se převážně věnuje různým grafickým technikám. Svá umělecká díla vystavoval v severní i jižní Americe, na dálném východě i v Evropě. V roce 1996 se konala jeho velká retrospektivní výstava v Museu moderního umění v Sao Paulu v Brazílii.

ZOUBEK, OLBRAM (*1926, Česká republika)

Výtvarný talent, schopnost hníst hmotu v něm objevil středoškolský profesor Miroslav Kužela a povzbuzoval ho ke studiu na Vysoké škole uměleckoprůmyslové. A tak Olbram Zoubek v roce 1945 nastoupil do ateliéru sochaře Wagnera: „Jeho škola byla to nejlepší, co jsem mohl dostat.“ říká mistr ještě dnes. Inspiraci hledá v lidech kolem sebe. Muž, žena, rodina jsou jeho nejčastějšími náměty. V roce 1969 odlil posmrtnou masku Jana Palacha. Roku 2002 vytvořil ve svahu Petřina památník obětem komunismu. „Dělám lidi, na které myslím. Snažím se vyjasnit si svůj vztah k nim a ke světu a přitom se trochu vyznat v sobě.“ říká Olbram Zoubek.

LAUREÁTI EVROPSKÉ CENY TREBBIA ZA PŘÍNOS K DIALOGU NÁRODNÍCH KULTUR (V LETECH 2010 AŽ 2014)

BARTOŠKA, JIŘÍ (*1947, Česká republika)

Jeden z nejznámějších českých divadelních a filmových herců. Vystudoval brněnskou JAMU. V roce 1972 začínal v Divadle na provázku. Poté působil v ústeckém Činoherním studiu, aby v roce 1978 přešel do pražského Divadla Na zábradlí. Od roku 1991 až dodnes hraje v Divadle Bez zábradlí, kde nedávno exceloval v legendárním představení Jakub a jeho pán. Z bezpočtu filmových a divadelních rolí utkvěly v paměti diváků jeho postavy ze seriálů Malý pitaval z velkého města, My všichni školou povinni a zejména Sanitka. Hrál v téměř třech desítkách filmů a naposledy si získal filmové diváky ztvárněním úspěšného spisovatele Karla ve filmovém hitu Líbáš jako Bůh. Za socialismu podepsal petici za propuštění Václava Havla z vězení Několik vět. Spoluzakládal Občanské fórum a patřil mezi blízké Havlovy spolupracovníky. Od roku 1994 je prezidentem MFF v Karlových Varech a má velkou zásluhu na tom, že se tato filmová událost postupně zařadila mezi nejznámější festivaly na světě, kam každoročně přijíždí ty největší hvězdy filmového nebe jako Michael Douglas, Helen Mirren, Susan Sarandon a řada dalších, jakož i mnoho známých filmových tvůrců z celého světa. Specifická komorní atmosféra tohoto „velkého malého festivalu“ je velmi oblíbená mezi filmovými fanoušky, kterých sem od poloviny devadesátých let přijely již stovky tisíc.

HOLUŠOVÁ, ZLATA (*1958, Česká republika)

Duše hudebního festivalu Colours of Ostrava Zlata Holušová se narodila v roce 1958. Vystudovala filozofickou fakultu brněnské univerzity. Pořádání multikulturních a charitativních akcí s mezinárodním přesahem se věnuje již téměř dvě desetiletí. Na sklonku minulého století založila v malé obci Dolní Lhota nedaleko Ostravy nenápadný multizánrový festival Dolnohotský buben, který po čtyřech úspěšných ročnících přerostl v jeden z největších a nejznámějších mezinárodních hudebních festivalů v Evropě, kterého se každoročně účastní stovky hudebníků z celého světa. „Ostrava už není černá, ale plná barev“, říká zakladatelka dnes již věhlasné akce oslavující hudbu ze všech koutů světa.

PECHÁČEK, PAVEL (*1940, Česká republika)

Byl dlouhodobě perzekuován ze strany komunistického režimu. Později se dostal na gymnázium v Poděbradech, kde studovali i někteří jiní kádrově zatížení studenti, jako Václav Havel nebo Miloš Forman. Při určité liberalizaci v 60. letech vystudoval režii na DAMU v Praze. V roce 1958 začal spolupracovat s Československým rozhlasem jako sportovní redaktor, později jako režisér. Po emigraci v roce 1968 pracoval v mnichovské redakci Rádia Svobodná Evropa. Od poloviny 70. let působil ve washingtonské redakci Hlasu Ameriky, kde se stal v roce 1985 ředitelem československého oddělení. Před Sametovou revolucí začal působit jako ředitel Svobodné Evropy v Mnichově a posléze i v Praze. Dnes je poradcem prezidenta rádia Svobodná Evropa / rádio Svoboda.

KUNYING STRAKOVÁ (*1969) a JIŘÍ STRAKA (*1967), Česká republika – Čína

Český sinolog a výtvarník a jeho manželka, čínská malířka a kurátorka založili v roce 2012 v Pekingu galerii CCC – Czech China Contemporary. Cílem tohoto velmi zdařilého projektu konfrontace umění západního a východního, evropského a asijského a rovněž českého a čínského. Rodilého Čecha již od mládí přitahovalo vše čínské. Studia zaslých tušové malbě a sinologii. Věnuje se moderní tušové malbě, vycházející z dálnévýchodních staromistrovských technik, jakými jsou např. čínská „metoda pracné tuše“, či „malba bez kostí“. S nápadem realizace Česko – čínské galerie současného umění přišla jeho žena Kunyng Straková. Pro výstavbu této pozoruhodné stavby vybrala největší uměleckou čtvrt Pekingu – Song Zhuang. Vizí projektu je umělecký dialog, setkávání, prolínání a vzájemné ovlivňování se různých kulturních světů.

Sir WINTON, NICHOLAS GEORGE (*1909, Velká Británie)

Britský makléř a humanitární pracovník, který v roce 1939 zachránil 669 převážně židovských dětí z území ohroženého Československa před transportem do koncentračních táborů tím, že jim zajistil odjezd vlakem do Spojeného království. Přestože on sám svůj čin nepovažuje za nic výjimečného a nikdy o něm sám nemluvil, náhoda v roce 1988 způsobila, že se o transportech ohrožených dětí z Prahy do Londýna dozvěděla jeho žena Greta. V roce 1998 Nicholase Wintona přijal na Pražském hradě prezident České republiky Václav Havel a vyznamenal jej řádem T. G. Masaryka. V roce 2002 byl potom v rodné Británii povýšen anglickou královnou do šlechtického stavu. Příběh Nicholase Wintona byl zpracován ve filmech Všichni moji blízcí (1999), Síla lidskosti – Nicholas Winton (2002) a Nickyho rodina (2011). V roce 2008 a 2011 byl navržen na Nobelovu cenu za mír.

ČESKÁ CENTRA

Vládní agentura, jejímž zřizovatelem je MZV ČR. Má nebytové široký záběr propagace české kultury a jejím posláním je rozvoj kulturního dialogu mezi Českou republikou a světem ve všech oblastech kultury, vědy a školství, obchodu a cestovního ruchu. Česká centra posilují dobré jméno a pozitivní obraz ČR v zahraničí především v oblasti veřejné diplomacie. Málokterá organizace působí v tolika zemích světa. V roce 2010 bylo v provozu 24 Českých center v 21 státech. Navíc v dubnu 2006 bylo otevřeno také České centrum v Praze, které má prezentovat práci ČC obyvatelům České republiky. ČC Praha také seznamuje českou veřejnost se zahraničními umělci a spolupracuje s kulturními instituty v ČR. Program Českých center propojuje kulturní tradice ČR se současnými uměleckými směry v hudbě, výtvarném umění, filmu, architektuře, designu, fotografii, ale i vzdělávání či sociální oblasti. Realizované projekty se zaměřují na podporu prezentace ČR jako značky a ukazují kreativní potenciál současné české kulturní scény v zahraničí, a to vše se snahou o organizaci kulturních akcí v aktivní spolupráci s další národní kulturou v místě působení.

LAUREÁTI MIMOŘÁDNÉ EVROPSKÉ CENY TREBBIA ZA CELOŽIVOTNÍ DÍLO (V LETECH 2011 AŽ 2014)

NOVÁK, RICHARD (*1931, Česká republika)

Významný český operní pěvec – basista, hudební skladatel a varhaník. V roce 1955 absolvoval konzervatoř v Brně. Je laureátem pěveckých soutěží v Toulouse z roku 1961 a Hertogenboschu z roku 1962. Od roku 1954 účinkoval jako sólista opery Státního divadla v Ostravě a později Janáčkovy opery v Brně. Od počátku svého vstupu na brněnskou scénu zaujal svým hereckým výkonem, ale především nádherně znělým hlasem širokého rozsahu. Proslul dokonalou pěveckou technikou a intonační jistotou, která je dána jeho absolutním sluchem. K jeho repertoáru patří kompletní operní dílo Bedřicha Smetany, díla Bohuslava Martinů a Leoše Janáčka. Ze světových autorů nastudoval díla Rossiniho, Mozarta, Musorgského, Šostakoviče, Strausse, Brahmsa a dalších velikánů hudebního nebe. Hostoval v zahraničí zejména jako interpret Janáčkových oper a vystupoval na pódiih bezpočtu významných operních domů. Je i častým interpretem velkých oratorních děl. V roce 2001 získal Cenu Thálie za celoživotní mistrovství. Roku 2005 získal cenu ministra kultury za přínos v oblasti hudby. Dodnes nastudoval kolem 160 operních rolí.

HYKISCH, ANTON (*1932, Slovensko)

Slovenský prozaik, dramatik, politik a diplomat. V letech 1962 – 1969 byl literárním redaktorem Československého rozhlasu, v letech 1969 – 1974 pracoval v Ústřední knihovně Slovenské akademie věd, poté ve Slovenském fondu výtvarných umění. Po roce 1968 měl zakázáno publikovat. Od roku 1988 byl ekonomickým náměstkem vydavatelství Mladé letá, později jeho ředitelem. 1990 – 1992 byl poslancem a v 1993 – 1997 působil jako velvyslanec Slovenské republiky v Kanadě. Je členem Spolku slovenských spisovatelů a Slovenského centra PEN klubu. V lednu 1998 obdržel od prezidenta republiky státní vyznamenání Pribinův kříž I. třídy. Publikovat začal roku 1956. Charakteristickým pro jeho tvorbu je společenský kriticismus, který se projevil již v jeho debutu Sen vchádza do stanice z roku 1961. Anton Hykisch ve své tvorbě poukazuje na neuhdy společenského systému a jeho mravní prázdnotu, úplatkářství a další nešvary, které vytvářejí deziluzi a rozčarování ze života.

ŠTEFAN KVIETIK (*1934, Slovensko)

Vynikající slovenský herec a divadelní pedagog Štefan Kvietik vystudoval herectví na VŠMU v Bratislavě. Začínal v Armádním divadle v Martině. Od roku 1959 je členem činohry Slovenského národního divadla. První velkou filmovou roli dostal v roce 1962 ve válečném snímku Petra Solana – Boxer a smrt. Mezi jeho nejvýraznější postavy patří Baron von Goldring z filmu Sám vojak v poli, či rozporuplný Pirina z dramatu Měděná věž. Dále pak Urban Habdža z vynikající televizní trilogie Červené víno a hlavně legendární postava urostlého chasníka Pichandy z Jakubiskové filmové epopeje Tisícročná včela. Počet postav, které tento charismatický herec vytvořil ve filmu, v televizi, v divadle i v rozhlase je neuvěřitelných zhruba třista. Za svoji hereckou tvorbu získal řadu ocenění. V roce 2004 mu slovenský prezident Ivan Gašparovič udělil státní vyznamenání Řád Ľudovíta Štúra II. třídy.

VÁVRA, OTAKAR (1911 – 2011, Česká republika)

Legendární filmový režisér odmaturoval v Hradci Králové a v Praze začal studovat architekturu. Studia však nedokončil a začal se věnovat naplno filmu. Roku 1931 produkoval experimentální film „Světlo proniká tmou“ a další krátké filmy. Prvním filmem, který režíroval, byla Filozofská historie z roku 1937. Následoval „Cech panen Kutnohorských“. Po roce 1945 natočil „Kratatit“, film se silným protiválečným poselstvím. Celkem natočil více než padesát filmů, mezi kterými jsou nejvíce ceněny „Zlatá reneta“, „Romance pro křídlovku“ a především „Kladivo na čarodějnice“. V padesátých letech měl velký podíl na založení slavné FAMU, na které vyučoval po pět dekad (od roku 1963 jako profesor). Jeho studenty byli Miloš Forman, Věra Chytilová, Jiří Menzel a další představitelé české nové vlny. Z FAMU odešel v roce 2008. V roce 2001 byl vyznamenán Českým lvem za celoživotní přínos české kinematografii a Cenou za mimořádný umělecký přínos světovému filmu na MFF v Karlových Varech. V roce 2004 mu byla prezidentem Václavem Klausem udělena medaile Za zásluhy.

LAUREÁTI EVROPSKÉ CENY TREBBIA ZA PODPORU UMĚNÍ (V LETECH 2000 AŽ 2013)

ABREU, JOSÉ ANTONIO (*1939, Venezuela)

Ekonom, politik a klavírista, který je zakladatelem sociálního programu El Sistema – národní systém mládežnických a dětských orchestrů a sboru Venezuely. J. A. Abreu před 37 lety začal prostřednictvím klasické hudby řešit problém s drogami, vzrůstající kriminalitou, gangy a především zvyšujícím se počtem dětí, které uvízly v beznadějně smyčce chudoby. Po celé Venezuele zřídil hudební školící centra a kromě klasické hudby vštěpoval mladým lidem také hodnoty, jakými jsou hrdoost, věrnost či pocit souznělosti. Dle odhadu prošlo tímto hudebním programem více než 300.000 dětí a vzniklo několik stovek ansámbľů. V roce 2009 mu Academy of Recording Arts & Sciences udělila cenu The Latin grammy Awards.

AL-QADIRI, MOHAMMED (*1952, Kuvajť)

AL-BAQSAMI, THURAYA (*1951, Kuvajť)

Thuraya Al-Baqsamí je přední kuvajtskou umělkyní, spisovatelkou a nositelkou mnoha ocenění – tím posledním je Světová cena Salvadora Dalího. Po celém světě uspořádala 52 samostatných výstav a zúčastnila se více než 200 kolektivních výstav. Stala se tak přední arabskou umělkyní. Thuraya je autorkou 15 knih, z nichž mnohé byly přeloženy do hlavních světových jazyků. Její manžel, Mohammed Al-Qadiri, který je také spisovatelem, působil 11 let jako diplomat. Ve službách kuvajtského Ministerstva zahraničí získal rozsáhlé kontakty v zahraničí. Řídí rovněž veškerou uměleckou činnost Thurayi. V roce 1987 společně založili Galerii Hadir, která se stala kulturním mostem mezi Kuvajtem a zbytkem světa. Na kulturních akcích v Evropě, Africe, Asii i Americe společně dokazují, že identita arabského Muslima se nepojí jen s pouští, velbloudy a ropou.

ALTENBURG-KOHL, DADJA (*1949, Česká republika / Německo)

Lékařka a podnikatelka. Vybudovala jednu z nejspěšnějších farmaceutických firem Německa. Je zakladatelkou Nadace DrAK a majitelkou privátního muzea současného umění v Praze, MuMo. Již po několik let je významnou sběratelkou a mecenáškou výtvarného umění, podpo-ruje jednotlivé umělce, ale i větší instituce, jako např. Národní divadlo. Narodila se v Praze. Vystudovala lékařství na Univerzitě Karlově. V roce 1972 emigrovala do Německa, kde pracovala mnoho let jako čelistní chirurg. Dnes je kurátorkou mnoha důležitých výstav, členkou představenstva Evropského kulturního fóra v Berlíně a věnuje se projektům mezi Českou republikou a Německem. Krédem této významné mecenášky je: „Uvědomuji si, že vše spolu nějak souvisí, veškeré duchovní i materiální hodnoty, kultura i zdraví. Chci využít svého času a alespoň něčím smysluplným do tohoto složitého systému přispět.“

AMIOT, JEAN (*1949, Francie)

Významný francouzský galerista, zakladatel známé pařížské galerie a nakladatelství J. B. F. Editions d'Art. Vystudoval ekonomickou univerzitu v Lille. Dnes je celosvětově uznávaným odborníkem na grafické dílo Salvadora Dalího, jehož tvorbu již řadu let úspěšně prezentuje po celém světě. V roce 1998 představil jako první Dalího dílo v postkomunistické Evropě a to přímo v Praze v rámci výstavy „50 let surrealismu“ (více než 500 exponátů). V průběhu zhruba tří desetiletí vytvořil ucelenou a hodnotnou sbírku, čítající téměř tisíc originálů tohoto velikána moderního umění. Je čestným doktorem Masarykovy akademie Praha a členem Mezinárodní akademie Salvadora Dalího v Sankt Petěrburgu. Je konzultantem Interpolu pro posuzování pravosti Dalího grafik.

AUERBACH, NORBERT (1922–2009, USA / Česká republika)

Norbert Auerbach věděl, že americké sny se plní. Rodák z Vídně prožil dětství v Praze na Barrandově, kde byl jeho otec významným předválečným producentem. V roce 1939 celá rodina emigrovala do Spojených Států. Na univerzitě v Los Angeles studoval ekonomii. Pak vstoupil do americké armády a čtyři roky strávil na bojištích Evropy. Byl několikrát raněn. Po válce začínal jako poslíček hollywoodského studia Columbia Pictures a vypracoval se až na prezidenta společnosti United Artists. Stál u vzniku řady úspěšných filmů jako Hair, West Side Story či Růžový panter, a přišel s nápadem na zfilmování knihy o agentu jejího veličenstva Jamesi Bondovi.

BODA, CORNEL (*1954, Česká republika)

Úspěšný rumunský podnikatel trvale žijící v České republice před dvaceti lety na „zelené louce“ založil a vybudoval společnost COBRA s.r.o. působící v oblasti stavebního kování. Patří k zakládajícím členům Lions Club Heraldic v Praze. V rámci činnosti Lions Clubu podporuje různé charitativní projekty pomáhající opuštěným dětem. Po celou dobu svého podnikání také nezištně finančně podporuje mnohé výstavní projekty uměleckého charakteru.

ECZACIBASI, BÜLENT (*1949, Turecko)

Mecenáš umění Bülent Eczacıbaşı se narodil v roce 1949. Po studiu na německém gymnáziu v Istanbulu absolvoval obor chemické inženýrství na univerzitách v Londýně a v Massachusetts. Tento nekorunovaný král tureckého farmaceutického průmyslu patří mezi padesát nejvýznamnějších evropských podnikatelů. Obchodní úspěchy mu umožňují významnou měrou podporovat umění a naplňovat odkaz svého otce Nejata, jenž v roce 1973 založil Nadaci pro kulturu a moderní umění, které dnes předsedá Bülent. Vrcholem jeho filantropického snažení je založení a financování muzea moderního umění Istanbul Modern, které vzniklo rekonstrukcí bývalých celních skladů na břehu Marmarského moře a je nyní proslulým kulturním centrem.

GELDOF, BOB (*1951, Irsko)

Svoji charitativní činností si vysloužil přezdívku Svatý Bob. Muzikant, herec a politický aktivista Bob Geldof se narodil v roce 1951 v irském Dublinu. Byl prvním rockerem, který se setkával s nejvyššími představiteli států a přiměl je, aby mu naslouchali. Prosadil se jako člověk, který dokázal motivovat lidi, jako neúnavný dřič a vášnivý diskutér. V roce 1982 hrál hlavní roli ve slavném „pinkfloydovském“ filmu The Wall. V roce 1985 zorganizoval největší a nejslavnější charitativní koncert v historii populární hudby Live Aid. Na stadionech v Londýně a ve Filadelfii v jeden den zpívaly největší hudební hvězdy doby na pomoc Africe. V roce 1986 byl britskou královnou jako první rocková hvězda pasován na rytíře. „A to je všechno?“ je název jeho nejznámější autobiografie a zároveň otázka, kterou si – jak sám říká – neustále klade, a která by se dala vyložit jinou otázkou: „Můžeme ještě nějak pomoci?“

GRONDOL, ZDENEK (*1952, Česká republika)

Je zakladatelem a předsedou představenstva akciové společnosti CZECH International, která působí na českém i evropském trhu již 15 let. Dokázal nejen vybudovat úspěšnou obchodní společnost, ale také soustavně myslet i na podporu umění, za což byl již v roce 2002 oceněn Cenou Masarykovy akademie umění a v roce 2004 Cenou Evropské unie umění. Ing. Zdeněk Grondol z titulu své funkce předsedy představenstva soustavně podporoval dočasné dovozy uměleckých děl světových klasických mistrů nevyčísitelných finančních hodnot do České republiky do Evropské unie bylo potřebné ručit státu milionovými finančními částkami. Tím umožnil široké české veřejnosti shlédnout díla takových mistrů jakými jsou: Picasso, Chagall, Braque, Miró, Dalí, Warhol a další.

HÁBA, JAROSLAV (*1946, Česká republika)

Po ukončení studií na ČVUT nastoupil v roce 1970 do Středočeských energetických závodů. Od roku 1994 působil ve funkci generálního ředitele a předsedy představenstva společnosti Středočeská energetická, a.s. Pod jeho vedením a osobní angažovaností společnost finančně podporovala řadu kulturních, sociálních, charitativních, zdravotnických, vzdělávacích a sportovních projektů. V roce 1996 společnost navázala na prvorepublikové tradice energetiky pořádáním pravidelných výstav uměleckých děl renomovaných či začínajících umělců z vlastní kolekce a nákupem jejich děl v rámci rozšiřování sbírky. Společnost rovněž dále podporovala koncerty Jiřího Stivína „Pocta sv. Cecilii“, sopranistky Dagmar Peckové, cyklus Duha času, Dvořákův festival v Příbrami, Divadlo Bez Zábradlí a řadu dalších.

RUDOLF KALLAT (*1938, Rakousko)

Vystudovaný hoteliér a restaurátor. Od roku 1953 prošel všemi hotelierskými posty. Zkušenosti v této oblasti podnikání sbíral postupně v několika zemích západní Evropy. V roce 1994 založil hotelový řetězec Rosen-Hotels-Austria a z výnosu z podnikatelské činnosti významně podporuje Vídeňský hudební seminář. Mezi lety 1991 až 1997 byl jeho viceprezidentem a následně jeho prezidentem. Tento neziskový projekt umožňuje od roku 1970 nadaným studentům zpěvu a talentovaným instrumentalistům studovat u největších kapacit hudebního světa. Doposud absolvovalo lekce hudebních mistrů více než jedenáct tisíc účastníků z 29 zemí. Součástí projektu jsou výměnné pobyty, které umožňují absolventům semináře vystupovat v koncertních sálech a operních domech po celém světě.

KULCZYK, GRAŻYNA (*1950, Polsko)

Sběratelka umění, organizátorka, podnikatelka a mecenáška. Všechny její investice spojuje jak podnikání, tak umění. Největším projektem Grażyny Kulczyk je polské umělecké centrum Stary Browar, které se stalo kulturní platformou pro nové trendy a aktivity jak v komerční, tak umělecké sféře. Centrum vzniklo revitalizací Huggerova pivovaru z 19. století. Toto centrum navštíví až 15 milionů lidí ročně. Tento urbanistický komplex získal několik polských i mezinárodních ocenění. Od roku 2007 se každoročně ve Starym Browaru koná Art & Fashion Festival. Již v době studia práv začala Grażyna Kulczyk budovat svoji uměleckou sbírku pod názvem GK Collection, která byla doposud vystavena na mnohých výstavách po celém světě. Samotná galerie je propojena s nadací Art Station Foundation by Grażyna Kulczyk, nezávislém projektu pojmenovaném po své zakladatelce.

LOBKOWICZ, WILLIAM (*1961, USA / Česká republika)

Pan William Lobkowicz od navrácení majetku rodině v devadesátých letech usiluje o zpřístupnění rodinných Lobkowiczských sbírek široké veřejnosti. Sbírký patří k nejrozsáhlejšímu a nejhodnotnějšímu soukromému sbírkovému fondu v České republice a v Evropě. Pro veřejnost pan Lobkowicz otevřel stálé expozice na zámku v Nelahozevsi a v Lobkowiczském paláci na Pražském hradě. Nácházejí se v nich i práce Brueghela, Rubense, Canaletta, Beethovena a mnoha dalších mistrů. Díla z umělecké sbírky i z neobyčejně hodnotné Roudnické Lobkowiczské knihovny mohou obdivovat návštěvníci výstav doma i v zahraničí. Na zámku v Nelahozevsi každoročně probíhá Festival „Dvořákova hudební Nelahozeves“ jako pocta místu, kde se narodil slavný skladatel a kde je Památník Antonína Dvořáka.

MARCH, MICHAEL (*1946, USA / Česká republika)

Není snad básníka a spisovatele, se kterým by se Michael March osobně nesetkal nebo si s ním alespoň netelefonoval. March sblíží literáty, čtenáře a myšlenky. Dělá to už 25 let. Narodil se v New Yorku. Vždy ho však fascinovala evropská literatura, a tak po studiích přesídlil do Evropy. Výrazně se angažoval ve prospěch spisovatelů východní Evropy včetně bývalého Československa, kteří nemohli publikovat. Známa je i jeho vlastní tvorba, např. Dítě Evropy a Popis jednoho zápasu. V roce 1980 v Londýně založil festival, jehož domovem se posléze stala Praha – Festival spisovatelů Praha, který získal prestiž a pověst kvality. Tento básník a neúnavný organizátor mezinárodního literárního života je jeho prezidentem.

MAYER, RICHARD H. (*1933, Německo)

Vyučil se obchodníkem s uměním v Mnichově. Od roku 1958 se věnuje pořádání výstav, navazuje kontakty s avantgardou v New Yorku a začíná spolupracovat s Andy Warholem. Od roku 1960 pravidelně navštěvuje Salvadora Dalího a buduje si jeho sbírku, která dnes patří k největším soukromým sbírkám ve střední Evropě. V roce 1972 zakládá uměleckou galerii a muzeum na zámku Böttingerhaus v Bamberku – partnerském městě městské části Prahy 1. U příležitosti 100. výročí narození Salvadora Dalího uspořádal v roce 2004 jednu z jeho největších retrospektiv na zámku Bruchsal u města Baden-Badenu. Seznámil v ní diváky s 50 lety života a díla Salvadora Dalího. Poté výstava putovala do Státního muzea v Moskvě a Státní umělecké galerie v Budapešti. Kromě Dalího děl mohli dále návštěvníci Galerie MIRO ze sbírek muzea Böttingerhaus shlédnout cyklus Obrazy k Bibli Marca Chagalla a světoznámý cyklus leptů Francisca Goi.

MLÁDKOVÁ, MEDA (*1919, USA / Česká republika)

Zakladatelka a ředitelka Musea Kampa a presidentka Nadace Jana a Medy Mládkových. Od roku 1946 žila v exilu, kde mimo jiné založila první československé exilové nakladatelství – Edition Sokolova. Vydala v něm například první knihu o Toyen, napsanou André Bretonem, básně Ivana Blatného a Peroutkova díla. Spolu se svým manželem Janem Mládkem podporovala československé umělce. Vybudovala sbírku Františka Kupky, Otto Gutfreunda a středoevropského moderního umění, kterou po roce 1989 věnovala Praze. V září roku 2003 otevřela v bývalých Sovových mlýnech Museum Kampa, kam byly sbírky umístěny a svěřeny do péče Nadace Jana a Medy Mládkových.

MOJTO, JAN (*1948, Německo)

Je jedním z nejvýznamnějších evropských filmových producentů slovenského původu, žijící v SRN. Studoval literární vědu a dějiny na univerzitách v Bratislavě a v Mnichově. Po emigraci v roce 1969 pracoval jako novinář. V roce 1977 začal pracovat v mediální skupině německého magnáta Lea Kircha, kde se vypracoval až na člena představenstva. Stál u zrodu známých německo-československých koprodukčních filmů včetně „Perinbaby“. V roce 2002 zakládá vlastní produkční společnost EOS – Events of screen a produkuje veleúspěšné seriály Bible, Napoleon, Hrabě Monte Christo, Bídnicí, nebo nejnovější seriálovou adaptaci románu „Vojna a mír“. Nedávno koupil významnou část Kirchova impéria a největší evropský filmový archiv Beta Film. V roce 2003 byl vyznamenán Evropskou cenou Karla Velikého a dle poroty je Jan Mojto výjimečnou postavou mediálního průmyslu a jedinečným způsobem ztělesňuje evropskou koprodukční myšlenku.

NAWROCKI, ALEKSANDER (*1940, Polsko)

Vystudoval polskou a maďarskou filologii na Varšavské univerzitě. Píše poezii, prózu, literární kritiky a překládá do polského jazyka z maďarštiny, rumunštiny, bulharštiny, ruštiny, finštiny, gruzínštiny, srbštiny, němčiny, angličtiny a francouzštiny. Je autorem více než jedenácti básnických sbírek a dvou knih povídek. V roce 1992 založil Vydavatelský dům IBI. Zaměřuje se na vydávání polské a zahraniční poezie. Od roku 2001 organizuje Světové dny poezie pod záštitou UNESCO a polského ministerstva kultury. Od roku 2008 organizuje Festival slovenské poezie. Od roku 1990 jako podnikatel v oblasti hotelnictví finančně podporuje tvorbu mladých spisovatelů a básníků. Kromě mnoha jiných cen a vyznamenání obdržel Zlatý kříž za zásluhy.

Jeho Veličenstvo Preah Bat Samdech Preah Boromneath NORODOM SIHAMONI (*1953, Království Kambodža)

Norodom Sihamoni se narodil roku 1953 v Phnompenhu. Jako jediný monarcha na světě hovoří plynule česky. V roce 1962 jej otec král Sihanuk poslal studovat do Prahy. Prošel základní školou v Ostrovní ulici, poté studoval balet na konzervatoři a na Akademii múzických umění. Vystupoval v Národním divadle i v televizní opeře Brundibár. Prahu považuje za svůj druhý domov. V roce 1981 založil v Paříži taneční školu a vyučoval balet. Od srpna 1993 pracoval jako velvyslanec Kambodže při UNESCO. Roku 1994 ho otec vyznamenal titulem Velký princ a o deset let později byl korunován králem Kambodže.

PINČUK, VIKTOR (*1960, Ukrajina)

Podnikatel v oblasti investičního finančnictví a ocelářského průmyslu, majitel několika TV stanic, bývalý člen ukrajinského parlamentu a velký filantrop, vystudoval v roce 1983 Vysokou školu metalurgickou. V roce 2006 otevřel největší centrum současného umění ve Východní Evropě – Pinchuk Art Centre v Kyjevě, které podporuje výtvarné umění, v oblasti hudby např. Ukrajinský komorní orchestr, dále pak filmovou tvorbu nebo projekty bojující za lidská práva. Tentýž rok založil Nadaci Victora Pinchuka, která byla uznána jako největší filantropická organizace na Ukrajině. Založil a vlastní řadu firem produkujících ocel, přičemž z nemalé části vytvořeného zisku financuje celosvětový boj proti AIDS. Je zakladatelem Kyjevské ekonomické školy. Stal se prvním ukrajinským veřejným činitelem, jenž se dostal na seznam 100 nejvlivnějších lidí světa podle časopisu TIME, kde se umístil na 7. místě v kategorii Myslitelé, a ocitl se tak ve společnosti takových veličánů jako zakladatel společnosti Apple, Steve Jobs, soudkyně Nejvyššího soudu USA, Sonia Sotomayor, či světoznámá architektka Zaha Hadid. Roku 2008 jej britský časopis Review ART zařadil mezi stovku nejvlivnějších lidí v oblasti umění.

JUAN GONZÁLEZ DE QUIRÓS Y CORUJO, hrabě z La Carrera (*1943, Španělsko)

Je znalcem španělského umění a jedním ze světově nejuznávanějších odborníků v oblasti umění, sběratelů a mecenášů. Studoval v Madridu, Perugii a na dalších italských univerzitách, kde se postupně seznámil s nejlivnějšími lidmi ze světa kultury. V průběhu sedmdesátých let objevil rozsáhlý trh s uměním v Argentině, kde nakoupil více než 2000 evropských uměleckých děl, včetně děl od Matisse, Lautreca a Renoira; práce z Modrého, Růžového a Kubistického období Picassa; stejně jako díla Sorolla, Solana, Fortuny, Cubellese, Nonella a dalších. V současné době jsou tyto práce zastoupeny v nejvýznamnějších uměleckých sbírkách ve světě. V roce 1975 se seznámil se Salvadorem Dalím. Jejich setkání přerostlo v úzké a produktivní přátelství, které trvalo až do posledních dnů Dalího života. Díky tomuto přátelství založil sbírku Dalího soch, která je považována za jedinečnou a jednu z nejlepších sbírek Dalího soch ve světě. Jeho odborné znalosti z oblasti umění, zahrnující vlámské a italské školy, přes Goyu, Delacroix až k gigantům moderní doby jsou uznávány po celém světě.

SVĚTLÍK, JAN (*1958, Česká republika)

Předseda představenstva a generální ředitel Vítkovice Holding Jan Světlík absolvoval Technickou univerzitu Vysoké školy báňské v Ostravě. Postupně vytvořil a řídí skupinu VÍTKOVICE MACHINERY GROUP, která zahrnuje třicet firem v tuzemsku i zahraničí a je globálně působícím strojírenským producentem. Vedle toho je velkým příznivcem a sběratelem umění. Díky jeho pomoci se uskutečnily mimořádně úspěšné výstavy. Mimo jiné unikátní expozice českých umělců z přelomu 19. a 20. století „Sváry zření“ v ostravské Galerii výtvarného umění. Podporuje kulturní projekty a vydávání historických a uměleckých publikací. Je nositelem a realizátorem myšlenky obnovy technických národních památek v Dolní oblasti Vítkovic a unikátního architektonického projektu Nové Vítkovice, který zcela změní tvář dnešní Ostravy. Dlouhodobě podporuje vědu, výzkum a inovace.

VOŠTIAR, MIRO (*1947, Česká republika)

Původní profesí filmař, po dlouhodobém působení ve Filmovém studiu Barrandov založil vlastní nezávislou filmovou společnost Mirofilm. Kromě řady koprodukcí s evropskými filmovými a televizními společnostmi produkoval také nezávislou tvorbu. Za zmínku stojí film režiséra Juraje Jakubiska „Lepší je být zdravý a bohatý než nemocný a chudý“ nebo řada nekonformních dokumentárních projektů mapujících palčivé společenské problémy „Andělé nejsou andělé“ a „Tělo bez ducha“. Jeho vztah k umění dal podnět ke vzniku pozoruhodné sbírky českého umění a ucelené kolekce děl Marca Chagalla a Salvadora Dalího. Jednotlivá umělecká díla bývají pravidelně zapůjčována na prestižní výstavy u nás i v zahraničí. V současné době se věnuje hoteliérství (hudební hotel ARIA, hotel U ZLATÉ STUDNĚ)

VIAČESLAV ZARENKOV (*1951, Ruská federace)

Je doktorem ekonomie a zakladatelem a prezidentem holdingu Etalon, jedné z největších stavebních firem v Rusku. Je autorem více než 80 patentů, malířem a spisovatelem. Absolvoval Institut stavebního inženýrství v Leningradě. Je prezidentem Mezinárodního fondu pro obnovu historických a kulturních památek. Z této pozice se zasadil o obnovu mnoha architektonických skvostů. V oblasti umění je znám hlavně projektem Tvořící svět. Ten podporuje výtvarné umění, filmovou tvorbu a literaturu. Jeho cílem je sjednocení lidí na základě jasných hodnot jakými jsou laskavost, spravedlnost, vzájemný respekt a osobní rozvoj. Byl oceněn nejvýznamnější cenou Ruské federace International Glory Award za mimořádný přínos k rozvoji mezinárodních ekonomických a kulturních vztahů. Je rovněž nositelem vyznamenání Zasloužilý stavitel Ruské federace a mnoha dalších ocenění.

COMMERZBANK AG (Německo)

Commerzbank AG je druhou největší bankou v Německu a jednou z nejvýznamnějších v Evropě. Na českém trhu působí od roku 1992 a patří zde k uznávaným bankovním institucím. Commerzbank se v České republice orientuje především na firemní klientelu – velké a středně velké firmy, a poskytuje také služby Private Banking. Opírá se o detailní znalost lokálního trhu a mezinárodní know-how silné německé finanční skupiny. Podpora kultury je významnou oblastí společenské odpovědnosti, kterou Commerzbank dlouhodobě podporuje nejen v Německu, ale i v zahraničí, kde působí. Pražská pobočka již od roku 1995 podporuje Hudební a taneční fakultu Akademie múzických umění v Praze a pomáhá tak mladým začínajícím umělcům v jejich uměleckém růstu. Vedle kultury Commerzbank podporuje také charitativní neziskové společnosti a organizace a nadace, např. Nadaci Naše dítě aj.

ČESKÁ SPOŘITELNA, a.s. (Česká republika)

Mezi bankovními domy je Finanční skupina České spořitelny s pěti milióny třemi sty tisíci klienty největším finančním ústavem s nejdelší historií na českém trhu. Česká spořitelna vynakládá nemalé prostředky na podporu sociálních, charitativních, zdravotnických, vzdělávacích, kulturních a sportovních projektů. Podporuje charitativní neziskové společnosti a organizace, občanská sdružení, obecně prospěšné organizace, nadace a nadační fondy. V roce 2001 se stala zřizovatelem Nadace České spořitelny, jejímž cílem je podpora projektů v oblasti kultury, vzdělávání, vědy, veřejných a sociálních záležitostí, zdravotní péče, charity, komunálních aktivit, sportu a ekologie. Na poli kultury lze zmínit partnerství s hudebními festivaly Pražské jaro, Colours of Ostrava, operního festivalu Smetanova Litomyšl, Pražského divadelního festivalu německého jazyka, nebo dlouhodobou spolupráci s pražským Divadlem na Vinohradech.

FOPEX SLOVAKIA, s.r.o. (Slovensko)

Společnost Fopex Slovakia působí již téměř 10 let v oboru strojírenského průmyslu. Svým zákazníkům po celé Evropě dodává formy na tlakové lité hliníkových a plastových odlitků. Zakladatelem a jednatelem společnosti je pan Radovan Morochovič. Před 3 lety založil druhou společnost Fopex Plastic, která je dodavatelem plastových výlisků pro automobilový průmysl. Radovan Morochovič od počátku podnikání také soustavně podporuje kulturu a umění. Jmenujme např. podporu mezinárodního projektu Dreams and Teams s cílem naučit mládež pracovat v týmu a prosadit svou osobnost, podporu Dětské organizace Fénix zaměřené na kulturu, sport a turistiku a podporu Technické univerzity v Košicích. Společnost přispívá na realizaci uměleckých výstav v Prezidentském paláci v Bratislavě a Mezinárodních výtvarných festivalů ve Sníně.

KRÁLOVSKÁ KANONIE PREMONSTRÁTŮ NA STRAHOVĚ (Česká republika)

Královská kanonie premonstrátů na Strahově patří mezi nejstarší doposud existující kláštery premonstrátského řádu na světě. Od založení v roce 1143 nebyla kontinuita její existence prakticky přerušena. Vzдорovala požárům, válkám i zvlí komunického režimu. Kromě duchovní správy, výchovy a výuky noviců a kleriků má zasluzhy také na bohatém kulturním rozvoji. Veřejnosti nabízí pohled do bohaté obrazárny, knihovny a historických prostor kláštera. Dále se významně věnuje restaurování a obnově památek (např. obnova basiliky na sv. Kopečku; výmalba kostela Sv. Jana Křtitele, Velká Chyška; obnova sousoší Krista na hoře Olivetské, Jihlava; obnova slunečních hodin, Klášter Milevsko; atd.).

OHL ŽS, a.s. (Česká republika)

OHL ŽS, a.s. je dynamická multioborová stavební firma s téměř šedesátiletou tradicí, která patří k největším a nejvýznamnějším stavebním společnostem v České republice. Zabezpečuje rekonstrukce, modernizace a realizace staveb v ČR i zahraničí, tj. Bulharsku, Černé Hoře, Chorvatsku, Bosně a Hercegovině, Maďarsku, Ázerbájdžánu, Slovensku aj. Akciová společnost OHL ŽS tradičně cíleně podporuje řadu prospěšných projektů a aktivit ve zdravotnictví, školství, sportu a rovněž významné kulturní akce, jakými jsou například Mezinárodní hudební festival Český Krumlov, Mezinárodní hudební festival Concentus Moraviae, Velikonoční festival duchovní hudby, Mezinárodní hudební festival Petra Dvorského, festival Moravský podzim a mezinárodní festival Academia Film Olomouc. Je rovněž partnerem Městského divadla Brno, Filharmonie Brno a Českého filharmonického sboru.

ŠKODA AUTO, a.s. (Česká republika)

Škoda AUTO je jednou z nejstarších automobilek v Evropě, navazující na tradici mladoboleslavské firmy Laurin a Klement, kde se již od roku 1905 montují automobily. V současné době vyrábí čtyři modelové řady a se svými 630 tisíci prodanými vozy patří k největším exportérům v České republice. Podpora kultury patří k jednomu ze stěžejních pilířů společenské odpovědnosti společnosti Škoda Auto, která se může pyšnit takovými partnery jako je Národní divadlo, Česká filharmonie, Symfonický orchestr FOK, Mezinárodní filmový festival pro děti a mládež Zlín či mezinárodní festival Smetanova Litomyšl.

ZENTIVA, a.s. (Česká republika)

Zentiva je moderní mezinárodní farmaceutická společnost, jejímž posláním je pomáhat rozšiřovat kvalitní léčbu především v oblasti primární péče. Snahu zlepšit zdraví obyvatel doplňuje podpora v oblasti kultury a sportu. Nejdéle a nejviditelněji podporuje mezinárodní hudební festival Pražský podzim. Dále Mezinárodní hudební festival Pontes, jehož koncerty probíhají v chráněných památkách UNESCO. Třetím rokem pokračuje podpora střeoevropského festivalu Febiofest, který probíhá v několika městech České republiky. Sponzorovala i restaurování děl původních partitur Bedřicha Smetany a Antonína Dvořáka. Zentiva nezapomíná ani na výtvarné umění, například na galerii Jiřího Anderleho. V prostorách sídla firmy se konají výstavy významných současných výtvarníků, grafiků a fotografů.